

Vreugde bij het brandoffer

Gedachten n.a.v. Exodus 29:38-42

Bij het lam voor het dagelijkse brandoffer moest een tiende deel meelbloem gebracht worden. Die meelbloem is eigenlijk het spijsoffer. En het spijsoffer (of graanoffer) spreekt van de kostbare Persoon van de Heer Jezus, zoals Hij in Zijn leven op aarde geopenbaard werd (zie verder Lev. 2). Het gaat hierbij niet om Zijn werk, maar om Zijn Persoon. Omdat die Persoon zo kostbaar is, maakt dat ook het offer op het kruis zo kostbaar.

Bij het zondoffer vinden we nooit: 'Met een vierendeel van een hin gestoten olie; en tot drankoffer een vierde deel van een hin wijn'. Olie, een beeld van de Heilige Geest, was voor God zo aangenaam, omdat in het leven van de Heer Jezus alles de zalving van de Heilige Geest vertoonde, ja, zelfs in wat Hij op het kruis deed. 'Hij heeft door de eeuwige Geest Zichzelf vlekkeloos aan God geofferd' (Hebr. 9:14). Alles wat Hij deed, zowel in Zijn leven als in Zijn sterven, vertoonde het karakter van God, de Heilige Geest.

Daarom was het bovenal heerlijk voor God. Een vierde deel van een hin wijn. Weten we wat wijn betekent in het Woord van God? In Richteren 9:13 staat dat de wijn het hart van God en mensen verheugt. God wenst bij het brandoffer wijn te ontvangen.

Toen de Heer Jezus het werk op het kruis volbracht, moest God Zijn aangezicht voor Hem verbergen. God heeft de zondaar lief, maar Hij haat de zonde. Toen de Heer Jezus mijn zonden droeg en tot zonde gemaakt werd, moest God Zijn aangezicht voor Hem verbergen. God kan geen welgevallen hebben in de zonde, ook niet toen ze op Zijn Zoon rustte. Maar tegelijkertijd heeft de Vader met een bijzonder welbehagen op Hem neergezien toen de Zoon vrijwillig die plaats innam en in die omstandigheden Hem buitengewoon verheerlijkte. Hij verheerlijkte God in de verschrikkelijkste omstandigheden; juist toen openbaarde en verheerlijkte Hij God, zoals Hij in alle eeuwigheid niet ver-heerlijkt was. Kunnen we dan niet begrijpen dat dit een bron van vreugde voor de Vader was (waarvan de wijn spreekt)?

De Vader wenst dat wij dat weten. En de Vader wenst dat wij die vreugde delen met Hem. Toen de verloren zoon terugkwam bij de vader, mocht hij delen in de vreugde van de vader. Deze zei: 'Laten wij vrolijk zijn' (Luk. 15:23). Het Woord van God spoort ons aan gemeenschap te hebben met de Vader en de Zoon.

1 Johannes 1:4 zegt: 'En deze dingen schrijven wij u opdat uw blijdschap volkomen zij'.

Kunnen we ons bezighouden met dat wonderbare werk van de Heer Jezus, de wonderbare gevolgen van dat werk, de heerlijkheid die aan dat werk verbonden is en de manier waarop God daardoor verheerlijkt werd zonder dat er blijdschap in onze harten is? God werd bovenmate verheerlijkt op het kruis en

daarnaast werd Zijn gerechtigheid bevredigd. Christus droeg onze zonden en wij zijn daardoor gered van het oordeel. Wij zijn tot kinderen van God gemaakt. Wij hebben de eeuwige heerlijkheid gekregen. We zijn daarnaast gebracht op een plaats waar nooit een schepsel geweest is. We zijn kinderen van de Vader geworden. Nu al zijn we de geliefden van de Vader. De Heiland, de Zoon van God, noemt ons Zijn broeders. Het Vaderhuis, het eeuwige huis van de Vader en de Zoon is ons deel.

Als we daarover nadenken, vervult blijdschap onze harten over die Persoon Die dat werk volbracht, en blijdschap over dat wonderbare werk dat op het kruis volbracht is, blijdschap over Hem van Wie de Vader zeggen kan: Hij had Mij lief en uit liefde tot Mij heeft Hij dat werk volbracht. En wij antwoorden daarop: 'Hij is de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven' (Gal. 2:20).

Daarom moest er een hin wijn bij het dagelijkse brandoffer worden geofferd, omdat het brandoffer alleen vreugde tot gevolg heeft. Zoals we bij het zondoffer zien dat er berouw en verootmoediging aan verbonden moeten zijn, zo zien we bij het brandoffer dat er vreugde aan verbonden is.

De gevolgen gaan nog verder: 'Het zal een voortdurend brandoffer zijn' (vs. 42). Vers 43 gaat verder: 'Daar zal Ik komen tot de kinderen Israëls; opdat ze geheiligd worden door Mijn heerlijkheid en Ik zal de tent der samenkomst heiligen'. God zou dus plaats voor Zichzelf afzonderen, waar zij bij Hem konden komen. 'En Ik zal het altaar heiligen'. We begrijpen dat dit brandofferaltaar de tafel van de Heer aanduidt. God zegt: Ik zal die tafel afzonderen, Mijn tafel hier op aarde, Mijn tafel waar alleen Mijn volk bij Mij kan komen om daar bij Mij te eten van datzelfde heerlijke offer waarvan Ik Zelf geniet. Geeft dat geen heerlijke glans aan die plaats?

H.L. Heijkoop